

СХВАЛЕНО

педагогічною радою
Городищенської загальноосвітньої
школи I-III ступенів №1
імені С.С.Гулака-Артемовського
Городищенської районної ради
Черкаської області
протокол №5 від 10.01.2020 року

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказом директора
Городищенської загальноосвітньої
школи I-III ступенів №1
імені С.С.Гулака-Артемовського
Городищенської районної ради
Черкаської області
11.02.2020 року № _____

Положення про внутрішній моніторинг якості освіти в Городищенській загальноосвітній школі I-III ступенів №1 імені С.С. Гулака-Артемовського Городищенської районної ради Черкаської області

Проведення внутрішнього моніторингу якості освіти закладу – невід’ємна складова сучасного освітнього процесу. Внутрішній моніторинг розглядається як система збору, обробки, зберігання та поширення інформації про освітню систему або її окремі елементи. Ця система орієнтована на інформаційне забезпечення управління та дозволяє робити висновки про стан об’єкта у будь-який момент. Вона дає прогноз його розвитку як комплекс процедур щодо спостереження, поточного оцінювання перетворень керованого об’єкта й спрямування цих перетворень на досягнення заданих параметрів розвитку об’єкта як узагальнене, комплексне оцінювання ефективності функціонування всієї системи освіти на основі системного аналізу всіх факторів.

Таким чином, внутрішній моніторинг якості освіти – це інформаційно-кореляційний супровід всієї системи освітньої діяльності закладу освіти.

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Положення про внутрішній моніторинг якості освіти в Городищенській загальноосвітній школі I-III ступенів №1 імені С.С. Гулака-Артемовського Городищенської районної ради Черкаської області (далі – Положення) регламентує порядок, процедуру й форми проведення контролю за якістю освітнього процесу на рівні закладу освіти у вигляді моніторингових досліджень.

2. Положення розроблено у відповідності до вимог Законів України “Про освіту”, “Про повну загальну середню освіту”, Положення про державну службу якості освіти України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 14.03.2018 року, наказу Державної служби якості освіти України від 01.01.2020 року №01-11/1 "Про забезпечення проведення інституційних аудитів ЗЗСО", наказу МОН України від 16.01.2020 року №54 " Про затвердження Порядку проведення моніторингу якості освіти".

3. Положення спрямоване на підвищення якості освіти, активізацію й удосконалення діяльності закладу освіти.

4. Внутрішній моніторинг передбачає збирання (первинні дані), аналіз та оцінку якості освіти, зберігання (створення й ведення бази даних), прогнозування та розробку обґрунтованих рекомендацій для прийняття управлінських рішень стосовно підвищення якості освітньої діяльності та якості освіти.

5. Внутрішній моніторинг проводиться відповідно до таких принципів:

- систематичності та системності;
- доцільності;
- прозорості моніторингових процедур та відкритості;
- безпеки персональних даних;
- об'єктивності одержання та аналізу інформації під час моніторингу;
- відповідального ставлення до збору та обробки інформації.

6. Положення визначає єдину систему здійснення внутрішнього моніторингу, а також обов'язки керівництва щодо забезпечення системного підходу до організації збору, збереження, обробки й розповсюдження інформації.

7. Положення схвалюється на засіданні педагогічної ради закладу освіти.

8. Заклад освіти у своїй діяльності керується чинним законодавством, нормативно-правовими актами з питань організації освітнього процесу та цим Положенням.

9. Це Положення поширюється на всіх учасників освітнього процесу закладу освіти.

II. МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА НАПРЯМИ МОНІТОРИНГУ

1. Мета внутрішнього моніторингу:

- систематичне відстеження й коригування результатів навчання;
- перевірка відповідності змісту освіти сучасним вимогам суспільства;
- удосконалення педагогічних технологій;
- удосконалення діяльності закладу освіти, вироблення та коригування управлінських рішень;
- планування та прогнозування стратегії розвитку закладу освіти;
- визначення позитивного іміджу, престижності та конкурентоспроможності школи.

2. Основними завданнями моніторингу є:

- виявлення типових ознак успіху та недоліків управлінської й педагогічної діяльності;
- визначення якості навчальних досягнень здобувачів освіти, рівня їхньої соціалізації;
- вивчення зв'язку між навчальними досягненнями здобувачів освіти й результатами роботи педагогів;
- оцінювання якості кадрового, навчально-методичного, матеріально-технічного, ресурсного забезпечення закладу освіти;
- виявлення й оцінювання відповідності фактичних результатів діяльності педагогічної системи її кінцевій меті.

3. Основні напрями моніторингу:

- дотримання законодавства у сфері освіти;

- оснащеність освітнього процесу;
- рівень навчальних досягнень;
- організація превентивної освіти здобувачів освіти;
- професіоналізм педагогічних працівників;
- організація управлінської діяльності;
- ефективність виховних систем;
- виконання соціального замовлення;
- забезпечення доступності освіти.

III. ОБ'ЄКТИ, СУБ'ЄКТИ ТА УЧАСНИКИ МОНІТОРИНГУ

1. Об'єктом моніторингу може бути:

- освітнє середовище;
- різні види діяльності учасників освітнього процесу (навчальна, викладацька, організаційна, управлінська);
 - освітні та управлінські процеси в закладі освіти;
 - матеріально-технічні, санітарно-гігієнічні, нормативно-правові, кадрові, фінансові, навчально-методичні умови здійснення освітньої та управлінської діяльності;
 - стан організації освітнього процесу в закладі освіти;
 - результати навчання та розвитку здобувачів освіти, формування їх компетентностей.

2. Суб'єктами моніторингу виступають:

- адміністрація закладу освіти;
- моніторингова група, відповідно до наказу по закладу освіти.

3. Учасники дослідження моніторингу:

- здобувачі загальної середньої освіти;
- педагогічні працівники;
- батьки, інші законні представники здобувачів освіти.

IV. ЕТАПИ ПРОВЕДЕННЯ МОНІТОРИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

▪ **I етап** – підготовчий, передбачає постановку мети, визначення об'єкта спостереження, встановлення термінів проведення моніторингу, вивчення відповідної літератури, підбір інструментарію;

▪ **II етап** – практичний: збір інформації через проведення інтерв'ю, анкетувань, спостережень за уроками, проведення контрольних, тестових робіт, позакласних заходів;

▪ **III етап** – аналітичний: аналіз і систематизація інформації, розробка рекомендацій та пропозицій, формування висновків.

V. ФОРМИ, ВИДИ ТА МЕТОДИ МОНІТОРИНГУ

1. Основними формами моніторингу є:

- безпосереднє одержання інформації від учасників дослідження (спостереження, інтерв'ю);
- опосередковане одержання інформації від учасників дослідження (у письмовій та/або електронній формі);
- одержання інформації без залучення учасників дослідження (за допомогою вивчення документації, статистичної або оперативної інформації).

2. Види моніторингу:

- **за цілями проведення:**

- інформаційний (регулярний збір інформації на визначені теми з різних джерел, зокрема, із законодавчих актів, положень, наказів, методичних видань, класних журналів, сайтів освітніх установ та громадських організацій, що дозволяє скорегувати програму розвитку закладу загальної середньої освіти, навчальні плани);

- діагностичний моніторинг (збирання та узагальнення інформації за певними показниками з метою вивчення конкретних освітніх проблем (визначення рівня навченості здобувачів освіти конкретної вікової групи, вимірювання рівня сформованості конкретних компетентностей, особистісного розвитку здобувачів освіти, готовності школи до профільного навчання та інші);

- управлінський (відстеження й оцінка ефективності, наслідків і вторинних ефектів прийнятих рішень, розроблених програм);

- **за засобами, що використовуються:**

- педагогічний (дидактичний, освітній, виховний (вивчення рівня навченості та якості виховання здобувачів освіти, якості змісту освіти, якості викладання, умов, що забезпечують можливості навчання, виховання та самовиховання особистості));

- психологічний (вивчення пізнавальної сфери, емоційної рівноваги, моральних ресурсів (визначення обсягів та якості забезпечення закладу освіти матеріально-технічними, фінансовими, науково-методичними та іншими ресурсами));

- кадровий (вивчення кадрового складу педагогів, процесу та результатів підвищення кваліфікації педагогів);

- управлінський (оцінювання якості та ефективності управління закладом освіти).

3. Методи моніторингу:

- спостереження;
- анкетування;
- інтерв'ю;
- тестування;
- аналіз статистичних даних;
- аналіз документів;
- соціологічне дослідження;
- самооцінка.

VI. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ МОНІТОРИНГУ

1. Організація роботи та загальне керівництво щодо здійснення внутрішнього моніторингу покладається на адміністрацію закладу освіти.

2. Робота з проведення внутрішнього моніторингу здійснюється адміністрацією та методичною радою закладу освіти.

3. Моніторингові дослідження вчитель координує та узгоджує з керівником методичного об'єднання, головою методичної ради, адміністрацією закладу освіти.

4. Для проведення моніторингових досліджень використовуються тільки апробовані технології (інструментарії).

5. Педагогічні працівники несуть відповідальність за дотримання критеріїв здійснення моніторингу.

6. Керівник методичного об'єднання несе відповідальність за дотримання критеріїв здійснення моніторингу на рівні свого методичного об'єднання.

7. Результати моніторингових досліджень педагогів узагальнюються за узгодженою формою.

8. Узагальнення моніторингових досліджень на рівні закладу освіти проводить адміністрація або методична рада закладу освіти.

9. Аналіз та обговорення підсумків моніторингових досліджень проводяться щороку на засіданнях методичних об'єднань, педагогічної ради закладу освіти, нарадах при директорів.

10. Матеріали моніторингових досліджень зберігаються протягом року.

11. Моніторинг може проводитись як під час освітнього процесу, так і в позаурочний час.

VII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО МОНІТОРИНГУ

1. Відповідальність за організацію роботи щодо здійснення внутрішнього моніторингу покладається на адміністрацію закладу освіти.

2. Адміністрація закладу освіти:

- забезпечує виконання покладених на неї завдань з питань здійснення внутрішнього моніторингу відповідно до Законів України “Про освіту”, “Про повну загальну середню освіту”, нормативно-правових актів щодо організації освітнього процесу, проводить внутрішній моніторинг, координує й контролює діяльність щодо забезпечення об'єктивності, валідності, надійності, врахування психолого-педагогічних особливостей, систематичності, гуманістичної спрямованості;

- проводить єдину науково-методичну політику з питань здійснення внутрішнього моніторингу, впровадження нових технологій діагностування, направлених на забезпечення синхронності процесів спостереження, замірювання, отримання на цій основі знань про стан об'єкта з подальшим моделюванням, прогнозуванням та прийняттям відповідного управлінського рішення;

- забезпечує опрацювання та прийняття нових, перегляд і скасування попередніх методик щодо здійснення внутрішнього моніторингу, здійснює контроль за їх виконанням;

- веде облік моніторингових досліджень;

- організовує підготовку та підвищення кваліфікації педагогічних працівників з питань здійснення моніторингових досліджень;

- організовує й проводить наради, конференції, семінари з питань моніторингу;

- бере участь у міжнародному співробітництві з питань моніторингових досліджень.

3. Учасники дослідження повинні:

- дотримуватися вимог проведення моніторингу, про які вони були поінформовані;
- виконувати інструкції осіб, які проводять моніторинг, щодо процедури моніторингу;
- виконувати завдання, оформляти виконану роботу згідно із правилами, визначеними в інструкції до неї;
- після завершення часу, відведеного для виконання письмової роботи (завдання), повернути матеріали моніторингу особам, які проводять моніторинг;
- дотримуватися правил етичної поведінки та принципів академічної доброчесності;
- виконувати роботу (завдання) на робочому місці, визначеному суб'єктом моніторингу.

VIII. КРИТЕРІЇ, ПРАВИЛА Й ПРОЦЕДУРИ ОЦІНЮВАННЯ

1. Критерії, правила і процедури оцінювання здобувачів освіти

Компетентнісна освіта зорієнтована на практичні результати, досвід особистої діяльності, вироблення ставлень, що зумовлює принципові зміни в організації навчання, яке стає спрямованим на розвиток конкретних цінностей і життєво необхідних знань і умінь учнів.

У контексті цього змінюються і підходи до оцінювання результату освітньої діяльності здобувачів освіти як складової освітнього процесу. Оцінювання має ґрунтуватися на позитивному принципі, що передусім передбачає врахування рівня досягнень учня.

Результати освітньої діяльності учнів на всіх етапах освітнього процесу не можуть обмежуватися знаннями, уміннями, навичками. Метою навчання мають бути сформовані компетентності, як загальна здатність, що базується на знаннях, досвіді та цінностях особистості.

Вимоги до обов'язкових результатів навчання визначаються з урахуванням компетентнісного підходу до навчання, в основу якого покладено ключові компетентності.

До ключових компетентностей належать:

- 1) вільне володіння державною мовою, що передбачає уміння усно і письмово висловлювати свої думки, почуття, чітко та аргументовано пояснювати факти, а також любов до читання, відчуття краси слова, усвідомлення ролі мови для ефективного спілкування та культурного самовираження, готовність вживати українську мову як рідну в різних життєвих ситуаціях;
- 2) здатність спілкуватися рідною та іноземними мовами, що передбачає активне використання рідної мови в різних комунікативних ситуаціях, зокрема в побуті, освітньому процесі, культурному житті громади, можливість розуміти прості висловлювання іноземною мовою, спілкуватися нею у відповідних ситуаціях, оволодіння навичками міжкультурного спілкування;
- 3) математична компетентність, що передбачає виявлення простих математичних залежностей в навколишньому світі, моделювання процесів та ситуацій із застосуванням математичних відношень та вимірювань,

усвідомлення ролі математичних знань та вмінь в особистому і суспільному житті людини;

4) компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій, що передбачають формування допитливості, прагнення шукати і пропонувати нові ідеї, самостійно чи в групі спостерігати та досліджувати, формулювати припущення і робити висновки на основі проведених дослідів, пізнавати себе і навколишній світ шляхом спостереження та дослідження;

5) інноваційність, що передбачає відкритість до нових ідей, ініціювання змін у близькому середовищі (клас, школа, громада тощо), формування знань, умінь, ставлень, що є основою компетентнісного підходу, забезпечують подальшу здатність успішно навчатися, провадити професійну діяльність, відчувати себе частиною спільноти і брати участь у справах громади;

6) екологічна компетентність, що передбачає усвідомлення основи екологічного природокористування, дотримання правил природоохоронної поведінки, ощадного використання природних ресурсів, розуміючи важливість збереження природи для сталого розвитку суспільства;

7) інформаційно-комунікаційна компетентність, що передбачає опанування основою цифрової грамотності для розвитку і спілкування, здатність безпечного та етичного використання засобів інформаційно-комунікаційної компетентності у навчанні та інших життєвих ситуаціях;

8) навчання впродовж життя, що передбачає опанування уміннями і навичками, необхідними для подальшого навчання, організацію власного навчального середовища, отримання нової інформації з метою застосування її для оцінювання навчальних потреб, визначення власних навчальних цілей та способів їх досягнення, навчання працювати самостійно і в групі;

9) громадянські та соціальні компетентності, пов'язані з ідеями демократії, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, усвідомленням рівних прав і можливостей, що передбачають співпрацю з іншими особами для досягнення спільної мети, активність в житті класу і школи, повагу до прав інших осіб, уміння діяти в конфліктних ситуаціях, пов'язаних з різними проявами дискримінації, цінувати культурне розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України, дбайливе ставлення до власного здоров'я і збереження здоров'я інших людей, дотримання здорового способу життя;

10) культурна компетентність, що передбачає залучення до різних видів мистецької творчості (образотворче, музичне та інші види мистецтв) шляхом розкриття і розвитку природних здібностей, творчого вираження особистості;

11) підприємливість та фінансова грамотність, що передбачають ініціативність, готовність брати відповідальність за власні рішення, вміння організовувати свою діяльність для досягнення цілей, усвідомлення етичних цінностей ефективної співпраці, готовність до втілення в життя ініційованих ідей, прийняття власних рішень.

Основними функціями оцінювання навчальних досягнень учнів є:

- контролююча – визначає рівень досягнень кожного учня (учениці), готовність до засвоєння нового матеріалу, що дає змогу вчителю відповідно планувати й викладати навчальний матеріал;
- навчальна – сприяє повторенню, уточненню й поглибленню знань, їх систематизації, вдосконаленню умінь та навичок;
- діагностико-коригувальна – з'ясовує причини труднощів, які виникають в учня (учениці) в процесі навчання; виявляє прогалини у засвоєному, вносить корективи, спрямовані на їх усунення;
- стимулювально-мотиваційна – формує позитивні мотиви навчання;
- виховна – сприяє формуванню умінь відповідально й зосереджено працювати, застосовувати прийоми контролю й самоконтролю, рефлексії навчальної діяльності.

При оцінюванні навчальних досягнень учнів мають ураховуватися:

- характеристики відповіді учня: правильність, логічність, обґрунтованість, цілісність;
- якість знань: повнота, глибина, гнучкість, системність, міцність;
- сформованість предметних умінь і навичок;
- рівень володіння розумовими операціями: вміння аналізувати, синтезувати, порівнювати, абстрагувати, класифікувати, узагальнювати, робити висновки тощо;
- досвід творчої діяльності (вміння виявляти проблеми та розв'язувати їх, формулювати гіпотези);
- самостійність оцінних суджень.

Характеристики якості знань взаємопов'язані між собою і доповнюють одна одну.

Повнота знань – кількість знань, визначених навчальною програмою.

Глибина знань – усвідомленість існуючих зв'язків між групами знань.

Гнучкість знань – вміння учнів застосовувати набуті знання у стандартних і нестандартних ситуаціях; знаходити варіативні способи використання знань; вміння комбінувати новий спосіб діяльності із вже відомих.

Системність знань – усвідомлення структури знань, їх ієрархії і послідовності, тобто усвідомлення одних знань як базових для інших.

Міцність знань – тривалість збереження їх в пам'яті, відтворення їх в необхідних ситуаціях.

Знання є складовою умінь учнів діяти.

Уміння виявляються в різних видах діяльності і поділяються на розумові і практичні.

Навички – дії доведені до автоматизму у результаті виконання вправ. Для сформованих навичок характерні швидкість і точність відтворення.

Ціннісні ставлення виражають особистий досвід учнів, їх дії, переживання, почуття, які виявляються у відносинах до оточуючого (людей, явищ, природи, пізнання тощо). У контексті компетентної освіти це виявляється у відповідальності учнів, прагненні закріплювати позитивні надбання в освітній діяльності, зростанні вимог до своїх навчальних досягнень.

Названі вище орієнтири покладено в основу чотирьох рівнів навчальних досягнень учнів: початкового, середнього, достатнього, високого.

Вони визначаються за такими характеристиками:

Перший рівень – початковий. Відповідь учня (учениці) фрагментарна, характеризується початковими уявленнями про предмет вивчення.

Другий рівень – середній. Учень (учениця) відтворює основний навчальний матеріал, виконує завдання за зразком, володіє елементарними вміннями навчальної діяльності.

Третій рівень – достатній. Учень (учениця) знає істотні ознаки понять, явищ, зв'язки між ними, вміє пояснити основні закономірності, а також самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, абстрагуванням, узагальненням тощо), вміє робити висновки, виправляти допущені помилки. Відповідь учня (учениця) правильна, логічна, обґрунтована, хоча їм бракує власних суджень.

Четвертий рівень – високий. Знання учня (учениці) є глибокими, міцними, системними; учень (учениця) вміє застосовувати їх для виконання творчих завдань, його (її) навчальна діяльність позначена вмінням самостійно оцінювати різноманітні ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію.

Водночас, визначення високого рівня навчальних досягнень, зокрема оцінки 12 балів, передбачає знання та уміння в межах навчальної програми і не передбачає участі школярів у олімпіадах, творчих конкурсах тощо.

Кожний наступний рівень вимог вбирає в себе вимоги до попереднього, а також додає нові характеристики.

Критерії оцінювання навчальних досягнень реалізуються в нормах оцінок, які встановлюють чітке співвідношення між вимогами до знань, умінь і навичок, які оцінюються, та показником оцінки в балах.

Навчальні досягнення здобувачів у 1-2 класах підлягають вербальному, формувальному оцінюванню, у 3-4 – формувальному та підсумковому (рівневому) оцінюванню.

Оцінювання учнів 1 класу проводиться відповідно до Методичних рекомендацій щодо оцінювання навчальних досягнень учнів 1 класу НУШ (наказ Міністерства освіти і науки України від 20.08.2018 року №924).

Оцінювання учнів 2 класу проводиться відповідно до Методичних рекомендацій щодо оцінювання навчальних досягнень учнів 2 класу НУШ (наказ Міністерства освіти і науки України від 27.08.2019 року №1154).

Оцінювання учнів 3-4 класу проводиться відповідно до Методичних рекомендацій щодо оцінювання навчальних досягнень учнів 3-4 класу НУШ (наказ Міністерства освіти і науки України від 16.09.2020 року №1146).

Формувальне оцінювання має на меті: підтримати навчальний розвиток дітей; вибудовувати індивідуальну траєкторію їхнього розвитку; діагностувати досягнення на кожному з етапів процесу навчання; вчасно виявляти проблеми й запобігати їх нашаруванню; аналізувати хід реалізації навчальної програми й ухвалювати рішення щодо корегування програми і методів навчання відповідно до індивідуальних потреб дитини; мотивувати прагнення здобути максимально

можливі результати; виховувати ціннісні якості особистості, бажання навчатися, не боятися помилок, переконання у власних можливостях і здібностях.

Підсумкове оцінювання передбачає зіставлення навчальних досягнень здобувачів з конкретними очікуваними результатами навчання, визначеними освітньою програмою.

Здобувачі початкової освіти проходять державну підсумкову атестацію, яка здійснюється лише з метою моніторингу якості освітньої діяльності навчального закладу та (або) якості освіти. Аналіз результатів моніторингу дає можливість відстежувати стан реалізації цілей початкової освіти та вчасно приймати необхідні педагогічні рішення.

Навчальні досягнення учнів 5-9 класів оцінюються відповідно критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів затвердженого наказом Міністерства освіти науки України від 21.08.2013 р. №1222 «Про затвердження орієнтовних вимог оцінювання навчальних досягнень учнів із базових дисциплін у системі загальної середньої освіти».

Навчальні досягнення учнів 10-11 класів оцінюються відповідно критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів затвердженого наказом Міністерства освіти науки України від 13.04.2011 р. №329 «Про затвердження Критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів (вихованців) у системі загальної середньої освіти».

2.Критерії, правила і процедури оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників

Процедура оцінювання педагогічної діяльності педагогічного працівника включає в себе атестацію та сертифікацію.

Атестація педагогічних працівників – це система заходів, спрямованих на всебічне та комплексне оцінювання педагогічної діяльності педагогічних працівників.

Атестація педагогічних працівників може бути черговою або позачерговою. Педагогічний працівник проходить чергову атестацію не менше одного разу на п'ять років, крім випадків, передбачених законодавством.

За результатами атестації визначається відповідність педагогічного працівника займаній посаді, присвоюються кваліфікаційні категорії, педагогічні звання. Перелік категорій і педагогічних звань педагогічних працівників визначається Кабінетом Міністрів України.

Рішення атестаційної комісії може бути підставою для звільнення педагогічного працівника з роботи у порядку, встановленому законодавством.

Положення про атестацію педагогічних працівників затверджує центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Щорічне підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти здійснюється відповідно до Закону України “Про освіту”. Загальна кількість академічних годин для підвищення кваліфікації педагогічного працівника впродовж п'яти років не може бути меншою за 150 годин, з яких певна кількість годин має бути обов'язково спрямована на

вдосконалення знань, вмінь і практичних навичок у частині роботи з дітьми з особливими освітніми потребами.

Один із принципів організації атестації – здійснення **комплексної** оцінки діяльності педагогічного працівника, яка передбачає забезпечення всебічного розгляду матеріалів з досвіду роботи, вивчення необхідної документації, порівняльний аналіз результатів діяльності впродовж усього періоду від попередньої атестації. Необхідною умовою об'єктивної атестації є всебічний аналіз освітнього процесу у закладі, вивчення думки батьків, учнів та колег вчителя, який атестується тощо.

Сертифікація педагогічних працівників – це зовнішнє оцінювання професійних компетентностей педагогічного працівника (у тому числі з педагогіки та психології, практичних вмінь застосування сучасних методів і технологій навчання), що здійснюється шляхом незалежного тестування, самооцінювання та вивчення практичного досвіду роботи.

Сертифікація педагогічного працівника відбувається на добровільних засадах виключно за його ініціативою.

3.Критерії, правила і процедури оцінювання управлінської діяльності керівних працівників навчального закладу

Управлінська діяльність керівних працівників навчального закладу на сучасному етапі передбачає вирішення низки концептуальних положень, а саме:

- створення умов для переходу від адміністративного стилю управління до громадсько-державного;
- раціональний розподіл роботи між працівниками закладу з урахуванням їх кваліфікації, досвіду та ділових якостей;
- забезпечення оптимальної організації освітнього процесу, який би забезпечував належний рівень освіченості і вихованості випускників та підготовку їх до життя в сучасних умовах;
- визначення найбільш ефективних для керівництва шляхів і форм реалізації стратегічних завдань, які б повною мірою відповідали особливостям роботи закладу та діловим якостям адміністрації, раціональне витрачання часу всіма працівниками закладу;
- правильне і найбільш ефективне використання навчально-матеріальної бази та створення сприятливих умов для її поповнення в сучасних умовах;
- забезпечення високого рівня працездатності всіх учасників освітнього процесу;
- створення здорової творчої атмосфери в педагогічному колективі.

Сучасні положення освітнього менеджменту вимагають від керівника навчального закладу фахових компетенцій:

- прогнозувати позитивне майбутнє і формувати дух позитивних змін;
- забезпечувати відкрите керівництво;
- вивчати інтереси і потреби місцевої громади й суспільства в цілому, щоб визначати нові цілі і завдання;
- організовувати роботу колективу на досягнення поставлених цілей;
- працювати над залученням додаткових ресурсів для якісного досягнення цілей;

▪ постійно вчитися і стимулювати до цього членів педагогічного колективу. Інакше кажучи, діяльність керівника закладу визначається такими чинниками:

- рівнем його компетентності;
- обраною концепцією власної діяльності;
- рівнем розвитку і спрямованості організаційної культури закладу.

Установити ефективність освітнього процесу, якість створених умов для його проведення, вплив керівника на продуктивність роботи школи неможливо без належної оцінки результатів його діяльності.

Однією з форм контролю діяльності педагогічних працівників, до яких належить і керівник закладу освіти, є атестація. Метою даного процесу контролю за діяльністю закладу є:

- найбільш раціональне використання спеціалістів, підвищення ефективності їх праці та відповідальності за доручену справу;
- сприяння подальшому покращенню підбору і вихованню кадрів, підвищення їх ділової кваліфікації;
- посилення матеріальної і моральної зацікавленості працівників;
- забезпечення більш тісного зв'язку заробітної плати з результатами їхньої праці;
- визначення відповідності займаних посад;
- стимулювання їх професійного та посадового зростання.

Оцінювання управлінської діяльності складається з чотирьох етапів:

I. Підготовчого.

II. Основного.

III. Підсумково-корекційного.

IV. Регулятивно-корекційного.

На підготовчому етапі відповідальною особою проводиться відбір, систематизація та аналіз матеріалів, що характеризує динаміку розвитку навчального закладу, рівень управлінської діяльності його керівників. З цією метою вивчаються:

- матеріали попередньої експертизи управління освітнім процесом та тематичного вивчення окремих питань, що стосуються організації діяльності закладу;
- відповідність роботи закладу особливим умовам здійснення освітньої діяльності;
- результативність роботи закладу освіти щодо розвитку творчих здібностей школярів (участь у предметних олімпіадах різного рівня, учнівських турнірах, конкурсах, МАН тощо);
- робота педагогічного колективу щодо розробки та впровадження авторських програм, навчальних посібників, підручників;

Аналізуються статистичні дані:

- результати освітньої діяльності учнів на кінець навчального року; охоплення учнів гарячим харчуванням;
- випадки дитячого травматизму, що сталися під освітнього процесу;
- плинність керівних та педагогічних кадрів;
- наявність конфліктних ситуацій у колективі, скарг на роботу закладу.

Другий, основний, етап комплексно-цільової програми має такі розділи: Діагностичний, аналітично-регулятивний, контрольно-діагностичний, мотиваційно-діагностичний, контрольно-регулятивний, аналітичний.

Мета діагностичного дослідження – самоаналіз та самооцінка управлінської діяльності керівниками закладу.

Аналітично-регулятивний має за мету внесення коректив в управлінську діяльність керівників за результатами самоекспертизи.

Контрольно-аналітичний передбачає отримання інформації про соціально-психологічний клімат у закладі освіти та рівень знань учнів.

Мотиваційно-діагностичний дозволяє висунути пропозиції щодо визначення об'єктів та підходів для проведення експертизи. Експертною групою та керівниками навчального закладу укладається робоча програма експертизи управління освітнім процесом. Складається вона з трьох блоків: інваріантного, варіативного та замовленого.

До інваріантного блоку входять питання, що дозволяють визначити рівень управлінської діяльності, наявність свідомого цілеспрямованого регулювання складних процесів та організаційних відносин у закладі освіти та в кожному з його підрозділів.

Перелік питань варіативного блоку визначається з урахуванням підсумкових матеріалів комплексних соціально-психологічних досліджень та результатів контрольних робіт.

Питання третього блоку складаються на основі замовлення керівника навчального закладу про надання методичної допомоги в організації управлінської діяльності та навчально-виховного процесу.

Контрольно-регулятивне вивчення визначає відповідність діяльності керівника закладу нормативним аспектам управління, проблеми і резерви розвитку закладу, напрямки надання методичної допомоги. Його структура:

- проведення експертизи управління освітнім процесом безпосередньо у закладі;
- індивідуальна контрольно-регулятивна робота з питань управління;
- надання методичної допомоги за заявкою керівництва закладу;
- оперативне усунення керівництвом виявлених недоліків.

Аналітичний розділ має на меті висловити загальну оцінку управлінської діяльності, підготувати висновки та пропозиції.

Третій, підсумково-корекційний етап поділяється на підсумковий та корекційний.

Підсумковий містить глибокий аналіз предмета експертизи, формування банку даних за її результатами, планування розвитку закладу освіти. Корекційний – має на меті регулювання та корекцію управлінської діяльності, виявлення якісних змін предмета експертизи та прогнозування розвитку закладу.

Регулятивно-корекційний етап – передбачає вдосконалення та коригування окремих напрямків та форм управління освітнім процесом.

Зокрема, експертами контролюються законодавчі, нормативні та правові аспекти діяльності закладу, дотримання в ньому державного стандарту

загальної середньої освіти, забезпечення соціального захисту, охорони життя, здоров'я та прав учасників освітнього процесу.

Керівником закладу створюються необхідні умови для оптимальної діяльності учасників освітнього процесу, усуваються виявлені недоліки в роботі, здійснюється реалізація програм стратегічного розвитку закладу.

Вимоги до ділових та особистісних якостей керівника закладу освіти:

- цілеспрямованість та саморозвиток;
- компетентність;
- динамічність та самокритичність;
- управлінська етика;
- прогностичність та аналітичність;
- креативність, здатність до інноваційного пошуку.
- здатність приймати своєчасне рішення та брати на себе відповідальність за результат діяльності.

Ефективність управлінської діяльності керівника закладу включає стан реалізації його управлінських функцій, основних аспектів та видів діяльності, ступінь їх впливу на результативність освітнього процесу, а саме:

1. Саморозвиток та самовдосконалення керівника у сфері управлінської діяльності.
2. Стратегічне планування базується на положеннях концепції розвитку закладу, висновках аналізу та самоаналізу результатів діяльності.
3. Річне планування формується на стратегічних засадах розвитку закладу.
4. Здійснення аналізу і оцінки ефективності реалізації планів, проектів.
5. Забезпечення професійного розвитку вчителів, методичного супроводу молодих спеціалістів.
6. Поширення позитивної інформації про заклад.
7. Створення повноцінних умов функціонування закладу (безпечні та гігієнічні).
8. Застосування ІКТ-технологій у освітньому процесі.
9. Забезпечення якості освіти через взаємодію всіх учасників освітнього процесу.
10. Позитивна оцінка компетентності керівника з боку працівників.

ІХ. МОНІТОРИНГ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сутність та б'єкти моніторингу виховної діяльності закладу освіти:

- зміст виховання;
- система виховання і виховної роботи;
- система науково-методичного забезпечення виховного процесу;
- участь учнів у виховній роботі;
- всебічний розвиток індивідуальності, сутнісних сил особистості, потреб, інтересів, здібностей, генетично заданих обдарувань, таланту, позитивних рис характеру, ідеалів, свідомості;
- соціалізація особистості;
- колективна діяльність учнів;
- педагогічна діяльність учителів;
- результати виховного процесу.

Х. ПІДСУМКИ МОНІТОРИНГУ

1. Підсумки моніторингу узагальнюються в схемах, діаграмах, висвітлюються в аналітично-інформаційних матеріалах.

2. Дані моніторингу можуть використовуватися для обговорення на засіданнях методичних об'єднань, нарадах при директорові, засіданнях методичної ради закладу освіти, педрадах.

3. За результатами моніторингу розробляються рекомендації, приймаються управлінські рішення щодо планування та корекції роботи.

ХІ. КОНТРОЛЬ ЗА ПРОВЕДЕННЯМ МОНІТОРИНГУ ЗДІЙСНЮЄ АДМІНІСТРАЦІЯ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

1. Періодичність проведення моніторингових досліджень визначається адміністрацією закладу освіти.

2. Особи, що здійснюють моніторинг, несуть персональну відповідальність за достовірність і об'єктивність наданої інформації.

3. Особи, які організовують моніторинг, несуть персональну відповідальність за обробку даних моніторингу, їх аналіз та використання, поширення результатів.

4. З урахуванням змін, що відбуваються в освіті, можливий перегляд системи показників моніторингу та вдосконалення методів і напрямків досліджень.

5. За результатами моніторингу готуються аналітичні матеріали. Зазначені матеріали включають аналітичну інформацію та пропозиції з питань, вирішення яких знаходиться в компетенції органів управління освітою.

6. Моніторинг передбачає широке використання сучасних інформаційних технологій на всіх етапах: збирання, обробка, зберігання, використання інформації. Зберігання та оперативне використання інформації здійснюється за допомогою електронного зв'язку й регулярного поповнення електронних баз даних.

Це Положення може підлягати доповненню або змінам за рішенням педагогічної ради Городищенської загальноосвітньої школи I-III ступенів №1 імені С.С. Гулака-Артемовського Городищенської районної ради Черкаської області.